

# POKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK  
UNIČOVSKÉ  
FARNOSTI



Červen 2006  
Číslo 6  
Ročník 2

## Slovo života na červen

*„Žijte duchovně (...). Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.“ (Gal 5, 16.18)*

„Bratři, vy jste byli povoláni ke svobodě.“(1) Touto zprávou se Pavel z Tarsu obrací na křesťany různých komunit Galácie. Připomíná Ježíšova slova o tom, že nás učiní „skutečně svobodnými“(2).

Svobodnými od čeho? Galatští křesťané byli svobodní od právních předpisů mojišského zákona a tato svoboda se rozšířila na všechny křesťany. Navíc jsme byli osvobozeni od hříchu a jeho důsledků: od svých obav, bezohledného uplatňování vlastních zájmů, od závislosti na kulturních podmínkách, společenských zvyklostech... Od toho všeho jsme svobodní, když zachováváme společenská a náboženská pravidla křesťanství a nevnímáme je jako povinnosti uložené zvenku.

Pro nás existuje jeden nový zákon, „Kristův zákon“(3), jak ho nazývá apoštol Pavel, vepsaný do našeho srdce, který vyrůstá zevnitř, z člověka obnoveného Kristovou láskou: je to „zákon svobody“(4). Tento zákon dává zároveň sílu k tomu, aby byl uskutečňován.

Jsme svobodní, protože jsme vedeni Ježíšovým Duchem, který žije v nás. Odtud vychází výzva:

*„Žijte duchovně (...). Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.“*

V období Letnic znovu prožíváme seslání Ducha Svatého na Marii a učedníky shromážděné ve večeřadle. Ohnivými jazyky jim vlil do srdce Boží lásku(5). Lásku je ten „nový zákon“.

Duch Svatý je Boží láska, a když do nás vstoupí, mění naše srdce, probudí v něm svou lásku a učí nás jednat v lásce a pro lásku.

Láska nás vede, radí nám, jak reagovat na situace a volby, k nimž jsme povoláni. Lásku nás učí rozlišovat: toto je dobré, to udělám; toto je zlé, to dělat nebudu. Lásku nás nabádá, abychom svým jednáním usilovali o dobro druhého člověka.

Nejsme vedeni zvenku, ale principem nového života, který Duch Svatý vložil do našeho nitra. Srdce, mysl a všechny naše schopnosti a síly mohou „kráčet podle Du-

cha“, protože jsou spojeny láskou a dány plně k dispozici plánu, který má Bůh s námi a se společností. Máme svobodu k tomu, abychom milovali.

*„Žijte duchovně (...). Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.“*

„Jestliže se však necháváte vést...“ Vždy existuje nebezpečí, že Duchu Svatému něco překáží v tom, aby zcela ovládal naši mysl, naše srdce. Jeho hlasu a vedení je možné odporovat až do té míry, že bude „zarmoucen“(6), dokonce „zhasne“ jeho přítomnost v nás(7). Často raději následujeme své vlastní touhy, svoji vůli místo jeho vůle.

Jak se tedy můžeme nechat vést hlasem, který k nám promlouvá v našem nitru? Kam nás dovede? Apoštol Pavel nám to připomíná v předcházejících verších: celý

nový zákon svobody je shrnut v jediném přikázání: milovat bližního. Jak říká apoštol Pavel, být svobodní znamená stát se otroky druhého člověka, dát se do služby jedni druhým(8). Tento vnitřní hlas (=lásku) nás pobádá, abychom vůči tomu, kdo je vedle nás, byli pozorní, abychom mu naslouchali, darovali se mu.

Může nám to připadat zvláštní, ale každé Slovo života nakonec vede k lásce. Není to nátlak, je to evangelní logika. Jedině když jsme v postoji lásky, jsme autentickými křesťany.

*„Žijte duchovně (...). Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.“*

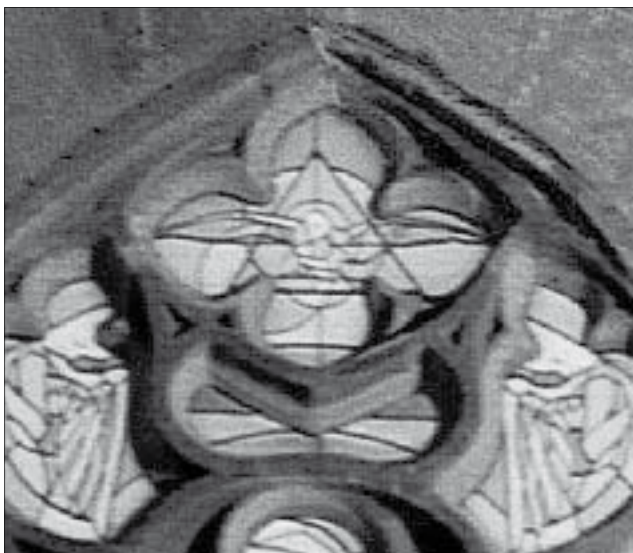
Dovolme Duchu Svatému, aby nás vedl na cestě lásky. Můžeme se k němu modlit takto:  
Ty jsi světlo, radost, krása.

Ty přitahuješ duše, zapaluješ srdce a vyvoláváš hluboké a rozhodné úvahy o svatosti s nečekanými osobními závazky.

Ty posvěcuješ. Duchu Svatý, i když jsi prudký a strhující, přesto jsi mírný a vaneš jako lehký vánek, který málokdo dokáže poslouchat a vnímat. Shlédní na naši neohrabanost a nezdvořilost a učíš z nás své oddané služebníky. Dej, abychom nepromeškali ani jeden den, aniž bychom tě vzývali, děkovali ti, klaněli se ti, milovali tě a žili jako tví neúnavní učedníci. O tuto milost tě prosíme.

Chiara Lubichová

(1). Gal 5, 13; (2). Jan 8, 36; (3). Gal 6, 2; (4). Jak 2, 12; (5). srov. Řím 5, 5; (6). srov. Ef 4, 30; (7). 1 Sol 5, 19; (8). srov. Gal 5, 13-14.



## Svatí na vitrážích našeho kostela XIII. část



### Svatá Eleonora

Tato světiče je vyobrazena na posledním pravém okně v chrámové lodi. Přiznávám se, že nemám jistotu, zda se mi podařilo tuto světiči správně identifikovat. Jiný pramen považuje tuto osobu za sv. Johanu, ale jak jsem zjistil, vyobrazené atributy příliš neodpovídají některé ze světic s tímto jménem.

Protože z nápisu na spodní části vitráže vyplývá, že okno sponzorovali roku 1905 donátoři starosta Michael Langer a jeho choť Eleonora, nepadlo mě, že si paní starostová mohla přát vyobrazit právě světiči, jejíž jméno sama nosila a pokusil jsem se zjistit, zda je v seznamu svatých nějaká Eleonora zmíněna. A vskutku, ve 13. století žila sv. Eleonora Anglická.

Narodila se nejspíš roku 1222 ve Francii a zemřela roku 1291 nebo 1292 v Anglii. Svátek slaví 21. února. Význam jména Eleonora zní „Bůh je mým světlem“.

Eleonora byla dcerou hraběte Raymonda IV. Berengera a provdala se roku 1236 za anglického krále Jindřicha III. Byla bohabojná, ctnostná a dobrotivá. Manželství s Jindřichem

bylo šťastné, byla svému muži oporou v trápeních, která zakoušel ve sporech s odbojnou šlechtou. Když Jindřich roku 1264 upadl do zajetí, sama velela vojsku a osvobodila jej. Po manželově smrti roku 1272 Eleonora dočasně panovala za syna Edwarda I., který se právě účastnil křížové výpravy, až se nakonec rozhodla pro klášterní samotu. Od roku 1276 až po zbytek svého života přebývala v amesburském klášteře jako pokorná řeholnice benediktinka.

Mám zato, že atributy světiče vyobrazené na naší vitráži opravdu poukazují spíše na sv. Eleonoru, než na některou ze sv. Johan, neboť koruna je v souladu s titulem „anglická královna“, lilie na bílém plášti mohou odkazovat na panenský klášter v Amesbury. Snad jenom ke knížce, kterou drží světiče v levé ruce, jsem nenašel v dostupných materiálech žádný jasný odkaz. Možná, že kniha ukazuje na řád sv. Benedikta, kde k řeholnímu životu patří i rozjímavá četba bible - ale to je jen moje domněnka. (jihá)

## Tip na nedělní výlet XII. část

### Zapomenuté mosty

Vzhledem k vybranému cíli to dnes bude takový výlet - nevýlet a vzhledem ke stavu silnic po letošní zimě povede cestou - necestou. Pojedeme totiž pátrat po mlčenlivých svědcích jednoho velkolepého záměru, který se nakonec nerealizoval. Jedná se o stavbu tzv. „Hitlerovy dálnice“.



Se stavbou dálnice bylo započato 11. dubna 1939. Záměrem bylo spojit 2 významná města tehdejší Třetí říše, a to Vídeň a Breslau, což je dnešní polská Wrocław. Tato dálnice měla mít parametry dané německými předpisy, které byly přísnější, než ty původní

předokupační, české. Měla být dimenzována na rychlost 160 km/hod., namísto českých 120 km/hod. Vlivem postupujících válečných událostí však získaly nakonec prioritu jiné záměry, z plánovaných 320 km bylo rozestavěno jen 85 km, až nakonec byla stavba dálnice k 30.4.1942 definitivně zastavena a již nikdy se v ní nepokračovalo.

Úsek je označován jako R43 a myšlenky na jeho vybudování jsou v poslední době znovu oživeny. Existuje více variant, kudy by měla obnovená dálnice dnes vést. Výstavba úseku, jehož pozůstatky dnes navštívíme, nepřipadá však v úvahu dříve, než v letech 2010 - 2015. Přesto se možná dávný záměr nakonec dočká naplnění. Hezká mapka plánované trasy je ke zhlédnutí

na internetové adrese:

[http://www.dalnice.com/mapy/automapy/r43/usek\\_04/r43\\_usek\\_04.htm](http://www.dalnice.com/mapy/automapy/r43/usek_04/r43_usek_04.htm)

Kam tedy pojedeme? Nejprve do Mohelnice, kde pojedeme dálnicí a hned odbočíme doprava na Jevíčko

(přes Líšnici, Zavadilku, Vacetín, Veselí, Vranovou Lhotu, Hraničky, Pečíkov, Unerázku a Chornici). Obnáší to takových 44 km celkem.

A co na konci trasy uvidíme? Předešlé mosty a dálniční tělesa zarostlé vegetací, které zničehonic vyčnívají romanticky uprostřed pole a vedou odnikud nikam (to je ten výlet), ale také spousta špíny a nepořádku (to je ten nevýlet). Jakoby si obyvatelé tohoto kraje řekli, že když něco nepotřebují „šup s tím někam k mostu“.

Od Jevíčka až po Chrudichromy tedy následuje „rozchod“. Nechť si každý podle mapy vybere a za pomoci auta nalezne ten svůj most, je jich tam plno a jsou často rafinovaně schované a nenápadné. My jsme jich navštívili asi 9. Nejvíce jich je pohromadě hned za Jevíčkem, směrem na obec Smolná. Ty se nám také líbily nejvíce a měly největší kouzlo. Bylo jich tam 5 naráz, v okruhu asi 300 metrů. Na tom největším se právě pubertální dívky učily šlukovat první cigarety. Naše přítomnost je však příliš nevyvedla z míry. U jiného zase byla spousta šneků, a to jak živých, tak „prázdných“. Potůček, který měl pod tímto mostem protékat, mu nějak „utekl“ asi o 50 m

bokem a nehodlal se vrátit zpět. Z dalšího mostu se dalo pěkně skákat, jinde zas bylo pěkné místo ke svačince...

Komu by chybělo na tomto „architektonickém“ výletu duchovno, může navštívit skvostné poutní místo, kterým je barokní chrám na kopci Kalvárii v Jaroměřicích u Jevíčka. Mše sv. v sobotu v 16:00. Kdo toho chce stihnout ještě více, může si prohlédnout nejen tento poutní chrám a několik mostů, ale z Jevíčka může pokračovat až do Svojanova u Letovic, kde stojí krásný hrad. To je ovšem dalších 35 km navíc. Stejně tak můžete z Jevíčka pokračovat jiným směrem, na hrad Pernštejn nebo do Moravského Krasu... ale to už jsou vlastně jiné výlety.

čovat až do Svojanova u Letovic, kde stojí krásný hrad. To je ovšem dalších 35 km navíc. Stejně tak můžete z Jevíčka pokračovat jiným směrem, na hrad Pernštejn nebo do Moravského Krasu... ale to už jsou vlastně jiné výlety.

(jihá)



„horské kázání“



nejmladší účastník



nejkrápník

## REPORTÁŽ z 1. farního výletu

### 1. Farní výlet

7. května, v neděli po poledni, začal za pěkného počasí první farní výlet. Na 3 km dlouhý výšlap ke skalnímu útvaru Tři kameny se nakonec na libinském nádraží sešlo 18 odvážlivců.

Nejmladším turistou byla Martička Hájková (1,5 roku), která skutečně kus cesty uťapala sama.

Jako nejvýkonnější a všudypřítomný sportovec se projevil Květoš Bardoň, který skoro celou trasu absolvoval 2x. Poprvé, když šel se skupinou a podruhé to bylo, když šel naproti panu faráři. Kromě samotného výšlapu si pak ještě navíc naordinoval trasu Uničov - Libina, a to na kole, v obou směrech.

Nejoperativnějším účastníkem byl bezesporu P. Janek, který jakoby si do skal odběhl mezi slavností v Dětrichově a akci na Hostýně.

Těžko říct, kdo si odnesl nejhezčí zážitky, ale nejvíce darů si z přírody odnesla paní J. Šenková, která z nich bude asi ještě dlouho vařit bylinkové čajíky.

Nejobdivovanějšími spoluúčastnicemi byly paní Mojdlová s dcerou, které se nenechaly zstrašit příkrým stoupáním a statečně drželi krok s jádrem skupiny.

Největším propagátorem pohybu na zdravém povětří byla asi Lucinka Ledrová (3), která jakmile uslyšela v ohláškách slovo „výlet“, dokázala k němu strhnout celou rodinu.

Zatímco nejrychlejšími a nejdivočejšími návštěvníky lesa byly pochopitelně děti (a těch bylo jako smetí), nejvýkonnějším horolezcem byl J. Hájek, který sice vylezl bez lana na nejvyšší skálu, kde se dokonce zapsal do vrcholové knihy, ale protože pak nevěděl jak slézt dolů, zaznamenal do ní pro jistotu i svoji závěť.

Myslím, že výlet se docela vydařil, škoda, že účast nebyla hojnější. Snad někdy příště.

(jihá)

## Svatý Hostýn prosí o pomoc!

Dne 7. května jsem se zúčastnila jako důvěrník setkání členů Matice Svatohostýnské za farnost Uničov. Vlastní pouť začala slavnostní mší, kterou sloužil olomoucký arcibiskup mons. Jan Graubner, prorektor Matice Svatohostýnské. Po mši jsme byli pohoštěni pravými valašskými frgály. Pak následovala valná hromada MSH.

Mimo pokladní a revizní zprávy byla přednesena vyčerpávající zpráva o činnosti hospodaření MSH. Byli jsme seznámeni o projektu rekonstrukce poutních domů a Jurkovičova sálu na Svatém Hostýně. Konkrétně se jedná o vybudování výtahu, výměny lůžek a otevření muzea. Finanční prostředky na tyto akce si však musí MSH zajistit sama. Jedná se o 4 miliony Kč. Proto MSH prosí a vyzývá všechny poutníky a příznivce Svatého Hostýna, aby přispěli na toto dílo.

MSH také zve další příznivce do svých řad. Přihlášky do MSH a finanční příspěvky vyřizuje Ludmila Filipová. Za všechny členy MSH je na Sv. Hostýně vždy v neděli sloužena mše sv.

Farnost Uničov bude pořádat pouť na Sv. Hostýn již tradičně v září. Propagační materiály naleznete na nástěnce v kostele. Navštivte toto nejkrásnější a nejnavštěvovanější poutní místo na Moravě a podpořte jeho obnovu!

(L.Filipová)

**Svatý Hostýn** je nejnavštěvovanějším poutním místem v České republice. Již více než tři století je hostýnská hora ozdobena mariánskou svatyní ve výšce 735 m n.m. a je cílem tisíců poutníků, kteří zde nacházejí útočiště ve svých životních strastech i potřebách. Malebnou přírodu hostýnských vrchů navštěvuje celoročně také množství turistů. Jsou zde kulturní památky a přírodní rezervace. Archeologické průzkumy prokázaly osídlení tohoto místa již v době bronzové, v pozdějším laténském období zde bylo vytvořeno opevněné sídliště - oppidum. Vrchol Hostýna byl obehnan keltským valem v délce asi dvou kilometrů. Val má dodnes v některých místech výšku až deset metrů. Byl zhotoven z hlíny, kamení a písku a jsou na něm patrné dvě brány. Výzkumy potvrdily domněnku, že Hostýn byl (po Starém Hradisku u Protivanova) druhým keltským oppidem na Moravě.

V poutní bazilice Nanebevzetí



Panny Marie se nachází nad hlavním oltářem socha Panny Marie s Ježíškem v životní velikosti. Z jeho rukou vycházejí blesky na tábor Tatarů. Tito krutí nájezdníci na počátku 13. století ohrožovali Evropu a v roce 1241 vpadli také na Moravu, kde vraždili a drancovali. Lidé hledali pro sebe a svůj nejskromnější majetek útočiště v lesích a v horách. Podle starobylého podání byli ti, kdo se uchýlili na Hostýn, zachráněni přímlovou Panny Marie, když blesky zapálily ležení divokých nájezdníků.

Původní obraz Panny Marie Ochránitelky byl zničen v roce 1620, pozdější obraz od rodiny majitelů panství Rottalů byl přenesen do kostela v Bystřici pod Hostýnem a nahrazen nynější sochou Panny Marie od brněnského sochaře Benedikta Edeleho z roku 1845. Pojetí Panny Marie Vítězné je ojedinělé v celém světě. I naši krajané v zahraničí uctívají Pannu Marii Svatohostýnskou, čímž si uchovávají náboženské i citové pouto se svou původní vlastí.

## Termíny poutí na Sv. Hostýně v létě 2006



DATUM	DEN	POUŤ
5.6.	Po	6. POUŤ PÍŠÍCÍCH KŘESŤANŮ - 10.15 mše sv.
10.6.	Ne	POUŤ SDRUŽENÍ PŘÁTEL DONA BOSKA - 10.15 mše sv.
11.6.	So	4. POUŤ PODNIKATELŮ - 10.15 hlavní mše sv.
17.6.	So	8.30 MŠE sv. v Bystřici p. H. - následuje EUCHARISTICKÝ PRŮVOD na Sv. HOSTÝN
20.6.	Út	POUŤ KNĚŽÍ v 9.00 mše sv. - O. arcibiskup
23.6.	Pá	SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA - 10.15 Pouť členů APOŠTOLÁTU MODLITBY - nedělní pořádek
1.7.	So	DĚTSKÁ POUŤ na začátku prázdnin u P. MARIE Mše sv. za děti a mládež v 9.00 a v 10.15
5.7.	St	Slavnost Sv. CYRILA a METODĚJE - nedělní pořádek
8.7.	So	POUŤ OBCE SLAVKOV - poutní mše sv. v 10.15
13.7.	Ne	HLAVNÍ POUŤ - 10.15 pontifikální mše sv.
15.7.	Út	SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE – nedělní pořádek
20.7.	Ne	ORELSKÁ POUŤ - hlavní mše sv. již v 10.00 hod.
26.8.	So	DĚTSKÁ POUŤ - v 9.00 a 10.15 mše sv. za děti a mládež 14

**OSMISMĚRKA - III. část**

Vyškrtejte v osmisměrce tyto výrazy:

BIŘMOVÁNÍ, BLAHOŠLAVENSTVÍ, BOHOSLUŽBA, BŮH, CESTA, DUHA, DUCH SVATÝ, DŮM, DUŠE, HOSPODIN, HRŮCH, JÁSOT, KÁMEN, KŘEST, KREV, KŘÍŽ, LÁSKA, LEV, MÁJ, MÍR, MOTTO, MŠE SVATÁ, NÁRODY, NEBE, NEJSVĚTĚJŠÍ, ODPUŠTĚNÍ, OTEC, POČETÍ, POSVĚCENÍ, PRAVDA, RADOST, RÁJ, SÍLA, SKÁLA, SLZY, SMÍŘENÍ, SMRT, SVÁTOST, SYN, TEDEUM, TĚLO, VODA, VYVOLENÍ, ZASLÍBENÍ, ZEMĚ, ŽIVOT

M	B	L	A	H	O	S	L	A	V	E	N	S	T	V	Í	A	Z
C	E	T	O	N	V	K	O	D	P	U	Š	T	Ě	N	Í	T	A
V	K	A	E	A	Ř	Á	N	M	B	Í	Í	T	E	Č	O	P	S
E	O	M	T	E	Ž	L	E	Á	Š	Ž	Í	Ř	K	Í	O	L	L
R	Á	O	S	Y	N	A	B	J	H	Ř	Í	CH	CH	T	Z	R	Í
K	S	T	O	V	I	Ž	E	R	S	M	R	T	E	Y	A	N	B
T	Á	T	A	N	Ý	T	A	V	S	CH	U	D	Í	D	Á	V	E
Y	P	O	S	V	Ě	C	E	N	Í	N	E	L	O	V	Y	V	N
D	Á	S	S	V	S	M	A	B	Ž	U	L	S	O	H	O	B	Í
O	L	Á	S	K	A	E	E	V	M	K	T	M	A	H	U	D	A
R	Á	J	Ž	M	D	Ý	Š	Z	H	Í	Ř	Č	C	E	S	T	A
Á	E	A	Ů	S	Í	L	A	M	Ů	I	R	A	D	V	A	R	P
N	I	D	O	P	S	O	H	S	B	D	U	Š	E	T	Ě	L	O

Nyní jste po vyškrtnání této poslední, ze tří osmisměrek, získali tedy již tři tajenky. Napište je na kousek papíru společně s vaším jménem a adresou a vložte, jak bylo několikrát také řečeno na vám velmi známé místo - do poštovní schránky na faře. Poslední den odevzdání je sobota, 24. června 2006. Doporučujeme účast také dětem. (Děti nemusí vyloučit všechny tři osmisměrky, aby se mohly zapojit do naší osmisměrkové soutěže.) Na vaše odpovědi se těší celá redakční rada, aby mohla vylosovat ty z vás, které potěší drobným dárkem.

Oprava k osmisměrce č. II: v devátém sloup-

ci, třetím řádku odspodu si opravte místo písmene „I“ písmeno „J“ tak, aby vyšel odzdoła nahoru JÁKOB. Ve čtvrté řadě zleva doprava škrtněte TOLA, v deváté řadě zprava doleva škrtněte ÚZAL. Ti v seznamu jmen uvedených nebyli. V levém dolním rohu jednoduše vyškrtněte písmenko „K“ a na IZÁKA protentokrát zapomeňte, je uveden navíc. Jak vidíte, i já jsem měla lehce zamotanou hlavu se složitými starozákonnými jmény, za což se Vám velmi omlouvám. Děkuji za pochopení. Přeji vám všem hodně zdraví i trpělivosti při luštění.

Vaše (jiše)

**POUTNÍ MÍSTA**

Dříve jsem se zmínila o tom, že Vás seznámím s některými poutními místy naší země. Předkládám slíbené. Snad se nám bude společně cestování líbit.

**FILIPOV-** Ve Filipově, v domku č. 63, byla celých 10 let upoutána na lůžko Magdaléna Kadlová (nar. 5.6.1835). Onemocněla v 19 letech zápallem plic, pohrudnice a mozkových blan. V roce 1864 se přidružil puchýřovitý lišej a nemocná často upadala do bezvědomí. K ránu 13.1.1866 se Magdaléně při modlitbě zjevila Matka Boží a přislíbila jí uzdravení. V následujících dnech se rány zacelily a nemocná se úplně uzdravila.

Litoměřický biskup dal případ vyšetřit komisí, ve které byli 2 ošetřující lékaři, kteří Magdalénu ošetřovali - podrobná zpráva měla 46 stran. Poté byl dům Kadlových zbořen a na jeho místě byl zbudován poutní chrám roku 1873 a posvěcen roku 1885. Magdaléna Kadlová žila do roku 1905 a je pohřbena na hřbitově ve Filipově. U příležitosti 60. výročí zjevení roku 1962 byl kostel prohlášen Piem XI. za baziliku minor. Bazilika je dílem vídeňského

architekta F. Hotzlera. Hlavní pouť: 13. ledna – P.M. Pomocnice křesťanů. Ostatní poutě 12.-20. ledna (výročí zjevení P.M.).

**BOZKOV-** farní a poutní kostel Navštívení P. Marie (asi 9 km severně od Semil). Zanikl za husitských válek, kdy místní farář zachránil zázračnou sošku zakopáním do země. Při kopání základů kostela v 16. století farníkům toto místo označil v červenci napadlý sníh na základech původní svatyně. Tam byla nalezena i zázračná soška a v blízkosti vytryskl léčivý pramen. Roku 1690 Polyxena Desfoursová položila základní kámen nynějšího kostela. Roku 1747 byla obnovena samostatná duchovní správa. Od 1.9. 1996 duchovní správu vykonávají misionáři Panny Marie z La Salette (saletini). Jejich znak (kříž s kleštěmi a kladivem) na věži kostela z roku 1948 jakoby věštil jejich budoucí příchod. Hlavní pouť: první červnová neděle po svátku Navštívení P. Marie – 31. května, první neděle v červenci po svátku P. Marie – 15. srpen, 8. září, 19. září.

Vaše (jiše)







## Z vašich příspěvků:

### Čekání na slunce

Noc mlhavá a nočních stínů stvůry do duše osamělých ukládají chmury. Proč právě teď je nikdo nepohládí jen slovem, úsměvem? Samota tak chladí!

Kdesi za oknem vdovec, jinde vdova. Jak rádi slyšeli by vlídná slova a svěřili se, jak je pusto trápí, jak vzpomínají a polštář slzou skrápí.

Ale drazí zesnulí, když přicházejí po dlouhém bdění do snů, říci chtějí, že nepřejí si, abychom smutní byli. Oni jen chtějí, abychom šťastně žili.

Jak ale? Chladné dny klidu brání za okny mlha – ta velká „Bílá paní“, seje smutek, slunce ji neprorazí. Ty doufáš, čekáš, avšak v duši mrazí.

(IP)

### Modlitba

Bože můj předobry slyš.  
Modlím se vroucně, to víš.  
Ty znáš všechny prosby moje.  
Modlím se za drahé svoje.

Modlím se za ty, co hodní byli  
i za ty, co moc mi ublížili.  
O svět bez válek Tě prosím,  
modlím se za vše, co v srdci nosím.

Ať lidé mají k sobě blíž,  
ať smyjí ze svých duší tíž.  
Modlím se za bezpečnost cest –  
a víru, ta nás bude k spáse vést.

Modlím se za drahé zesnulé,  
za přátele nynější i minulé.  
I za ty, co mě rádi nemají  
a lásku, dobro ještě hledají.

Ježíši, klečím a prosím Tebe  
já, člověk hříšný, nezavři nám nebe.  
Skrz Tebe ať odpustí nám Bůh,  
ať kroky další vede Svatý Duch

(IP)



### Boží Tělo

Bylo to jednou na jaře, když se mi stala tato příhoda: šla jsem do města do hudební školy na hodinu klavíru, noty jsem si nesla jako obvykle pod paží. Najednou upoutala moji pozornost nebývalá podívaná. Hned naproti hudební škole stála kaplička - tehdy jich bylo po městě plno - u kapličky zastavil zvláštní průvod. Družičky s košíčky v ruce rozhazovaly trhané pivoňkové lístky po cestě, po které kráčel kněz s ministranty. Ti nesli baldachýn nad velebnou Svátostí. Průvod se zastavil u kapličky. Do té doby jsem znala jen pohřební průvod, cestu na hřbitov. Lidé v průvodu mi ale smutní nepřipadaly. Slavnostně laděný charakter této podívané mne lákal, abych se ho také zúčastnila. Důležité jsem se zařadi-

la mezi dívky s košíčky. Na noty a paní učitelku jsem úplně zapoměla. Vždyť se tam tak krásně zpívalo a modlilo! Sice jsem nerozuměla latinským textům, ale tušila jsem, že se tu odehrává něco krásného. Přece se slavilo Boží Tělo, to oslavené, které se vrátilo ke svému Otci.

Hubbě jsem se pak už moc nevěnovala. Moje židlička u klavíru časem osiřela. Dala jsem vale i zpěvu ve školním sboru. Zato kaplička bylo místo, kde jsem ráda sedávala a později byla i místem mých prvních schůzek. Na hudbu, tu hudbu čarou, kterou mě učil milovat můj tatínek, jsem však nezapoměla. Dál oblažuje a ladí mé srdce, které se pomalu plní láskou k Bohu i k lidem.

(Dana Lukasová)

## OZNÁMENÍ



### Výzva

Vás, kteří si rádi budete připomínat Boží milosrdenství, s radostí zveme na setkání každý první pátek v měsíci, na 15. hodinu do farního kostela. Jedná se nám o to, abychom šířili i u nás v Uničově úctu a lásku k Božímu milosrdenství, a také touhu po něm, kterou tak láskyplně opěvuje Faustyna Kowalská ve svém deníčku.

Doposud se modlilo Korunku Božího milosrdenství u obrazu pouze pár zbožných žen, které nechtějí být samy. Tím, že se k nám přidáte na půlhodinku v měsíci, máte možnost získat plnomocné odpustky.

Na setkání se můžete dozvědět ještě něco více o smyslu Božího milosrdenství, můžeme se domluvit také na dalším eventuelním společném setkávání s modlitbou a Ježíšem.

Přijďte nás podpořit, prosím.

Za všechny srdečně zve (Jitka Šenková)

### Pozvánka

Ve čtvrtek 29. června 2006 zveme naše děti na slavnostní ukončení školního roku 2005/2006.

Začneme mší sv. v 16 hodin obětovanou na poděkování Pánu Bohu v kostele v Uničově, po níž se na závěr bude rozdávat vysvědčení z náboženství, a pak (17 hodin) se přesuneme na farní zahradu, kde bude pokračovat dětské odpoledne plné různých her. Můžete si sebou přinést kabanos na opékání a dobrou náladu.

Na toto odpoledne jsou zvány nejen děti, ale také rodiče, prarodiče a přátelé.

(JJ)

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakční rada: P. Josef Janek (-jj-), Jiří Hájek (-jihá-), Jitka Šenková (-jiše-), Dagmar Řezníčková (-daře-), Jaroslav Kocůrek (-jako-) Jitka Kocůrková (-jiko-), František Vomáčka (-frvo-), František Kovařík (-frko-), Klárka Hájková (-klhá-) Grafická úprava (-jako-). TiskneTiskárna - LIT, s.r.o, Litovel. Tel.: 737 132 766. E-mail: vomacka.fany@seznam.cz Příspěvky posílat do 20 dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz